

Θα έλεγε κανείς πως η αγάπη είναι ένα
ενδιαφέρον και όμορφο συνναίσθημα. Αρκετοί
έχουν περάσει το "στάδιο" να ερωτευτούν,
άλλοι συνεχίζουν παρά τις απογοητεύσεις
και άλλοι σταματάνε, μπορεί για ένα
διάστημα, μπορεί και για πάντα.

Μπορεί εμείς οι νέοι ή ακόμα και ενήλικες να
λέμε συχνά "Σ' αγαπώ" αλλά τι
πραγματικά ξυνούμε όταν το λέμε; Πως το
δείχνουμε ακριβώς;

Ο καθένας από εμάς έχει έναν μοναδικό
τρόπο να δείχνει αγάπη και σεβασμό στον
άλλον. Ένας καλλιεργημένος θα έλεγα
άνθρωπος, έχει μοναδικούς τρόπους να
δείξει ότι σε αγαπάει. Πολλοί από εμάς,

γ

μπορεί να έχουμε αυτές τις εφηβικές σχέσεις
αλλά να μην τις παίρνουμε τόσο στα
σοβαρά, να κάνουμε ανόητα πράγματα και
να μην ξίναι αληθινά τα "σ' αγαπώ" μας.

Δηλαδή, να παίρνουμε έτσι δωράκια, να λέμε
πόσο πολύ λατρεύουμε ο ένας του άλλου,
όμως όταν έρθει στην μέση ένας τσακωμός,
να χαλάσουν όλα. Γιατί; Επειδή ξίμαστε
ακόμα παιδιά, δεν έχουμε ωριμάσει αρκετοί
ξυτελώς, για να πούμε "Ναι, μπορώ να κάνω
μια σχέση, και να βάλω το μυαλό μου να
σκεφτεί ώριμα".

Μπορεί να ακούγομαι σκληρή ή λάθος σε
άλλους, άλλοι να συμφώνουν. Όμως, ξγώ
πιστεύω ότι ένας άνθρωπος ξάν αγαπήσει
πραγματικά, εκτός από πράξεις και γλυκά
δώρα που όλοι ξέρουν να κάνουν, δεν έχουν
ιδιαίτερη σημασία αυτά. Σημασία έχει, ο
άνθρωπος να ξίναι δίπλα στο πρόσωπο που
αγαπάει. Να ξίναι δίπλα του στην κάθε του
στιγμή, να το καθησυχάσει, να του
ξιφιζεβαίωσει όλες τις αμφιβολίες και τις

σκέψεις. Γιατί, ξάν πραγματικά αγαπάς κάποιουν αληθινά, ξίσαι δίπλα του σε κάθε του στιγμή.

Και ξάν αγαπιούνται πραγματικά δεν γίνεται να χωριστούν. Μόνο ξένα πράγμα θα τους χωρίσει, ο οποίο σίναι ο Θάνατος.

